

ת"פ 21717/07/13 - מדינת ישראל נגד אסי חכים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 21717-07-13 מדינת ישראל נ' חכים
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ורד ליכטר-סול

המאשימה

נגד

אסי חכים

ע"י ב"כ עו"ד ישר יעקובי

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. הנאשם הואשם לפניי בביצוע העבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, לפי הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום, ביום 28.1.13 בסמוך לשעה 12:00 הגיע צוות בילוש, שכלל את השוטר דניאל פבלובסקי, כדי ללוות את הנאשם מבית הכלא לחקירה בתחנת משטרה. במהלך חיפוש על הנאשם, בטרם היציאה מבית הכלא, נפל משרוול מכנסיו של הנאשם להב סכין יפנית עטוף בנייר דבק, עם קצה חשוף וחד (להלן - הסכין). עוד צוין כי הנאשם לא הוכיח שהחזיק בסכין למטרה כשרה, ומכאן האישום בעבירה האמורה.
2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום, הגם שלא ניתנה מטעמו תגובה מפורטת לאישום.

ב. פרשת התביעה:

3. מטעם המאשימה העידו השוטרים משה קוזי, שחקר את הנאשם בתחנת לב תל-אביב, אליה הובא הנאשם ביום 28.1.13 (להלן - התחנה), והשוטר פבלובסקי. השוטר קוזי גבה הודעה מהנאשם באותו היום (ת/1) וכן ערך מזכר אודות שיחתו עם הנאשם, כאשר ליווה את זה האחרון, בתחנה, מתא המעצר לחדר החקירות (ת/2).
4. במזכר האמור נרשם כלהלן:

היום ירדתי לתא המעצר להביא את החשוד האסיר לחקירה, שמעתי אותו אומר לחבריו לתא שהמשטרה עושה סרט מכל דבר, כולה סכין מה קרה? לאחר מכן במדרגות שאלתי מה רצה לעשות עם הסכין וזה השיב לי כי יש לו מלא אויבים בכלא וזה להגנה עצמית וכי לפני שבועיים פוצצו אותו כמה חבר'ה מכות והוא רוצה לשמור על עצמו (ר' במזכר ת/2).

5. ב"כ הנאשם התנגד נמרצות להגשת המזכר, באשר לשיטתו מדובר במזכר המתאר חקירת נאשם שבוצעה בטרם חקירתו הפורמאלית - בעת היותו במעמד של חשוד בדבר עבירה - ובטרם הוזהר בדבר זכויותיו והועמד על זכותו שלא לומר דבר לחוקריו. לגישתו של ב"כ הנאשם, בעריכת שיחה כאמור יש כדי לפגוע באופן מהותי בזכויותיו של חשוד בדבר עבירה. לפיכך, משהוגש כתב אישום נגד הנאשם, החשוד דאז, לא ניתן להגיש מזכר המתעד שיחה-שבטרם-חקירה שכזו. לאחר שמיעת טענות ב"כ הצדדים בעניין זה הוריתי על קבלת המזכר כמוצג, על תנאי, באופן שסוגיית קבילותו תוכרע במסגרת הכרעת הדין - להלן - על רקע מכלול נסיבות העניין (ר' ההחלטה בפרוטוקול, עמ' 10).

6. כאמור, החוקר קוזי גבה גם את הודעת הנאשם, זמן קצר לאחר השיחה נשוא המזכר הנ"ל. במסגרת ההודעה האמורה נחקר הנאשם, כאמור ביום 28.1.13, בשני עניינים שונים:

האחד, חשד בגין גניבה ממעביד, בכך שביום 8.9.11 פרץ כספת, ב"קפה ארלזורוב" בו עבד, וגנב ממנה סכום כסף (להלן - החשד לפריצת כספת המעביד).

השני, חשד בגין החזקת סכין, דהיינו הסכין דנא, באותו היום (28.1.13).

7. הנאשם הכחיש את שני החשדות האמורים. בענייננו - עניין הסכין דנא - השיב הנאשם לשאלות החוקר כלהלן:

ש. אתה מזהה את הסכין שאני מציג לפניך?

ת. אני מזהה, השוטר לקח אותו מהרצפה.

ש. שמעתי אותך בתא המעצר היום אומר "מה הם עושים סרט כולה סכין", למה התכוונת?

ת. כמו שזה נשמע. במקום בו אני חי שזה בית סוהר ועם כל המסוכסכים שלי ועם כל האלימות שיש שם, רק לפני שבועיים הייתי מאושפז עם זעזוע מוח, תקפו אותי בכלא צלמון ארבעה אנשים בחדר, בלי שאני אזהה אף אחד ובמקום שיש כל כך הרבה אלימות זה לא נראה לי ביג דיל הבלונים שנפחתם פה ארבעה סנטים ברזל הזה.

ש. נגעת בסכין הזאת פעם?

ת. לא בחיים, אני רק עכשיו שם לב שאתה מנסח לי את התשובות, אני כן רוצה לשתף פעולה ואני כן נכון לענות על כל שאלה שתשאל אבל כרגע אני רואה שהובנ(י)תי על ידך משה קוזי ובחרת לנסח את תשובותיי כלשונך - אני מקווה שזה לא מה שאני הולך לראות בכל החקירה שנתית.

ש. השוטר טוען שהסכין שהצגתי בפניך נפל ממכנסך.

ת. אני יודע שהוא טוען כך.

ש. מה תגובתך לזה.

ת. שלילי. זה לא שלי (ר' ת/1, שורה 73 ואילך).

8. להבהרת רקע הדברים מן הראוי להוסיף ולציין, כי חקירת הנאשם בגין החשד לפריצת כספת המעביד לא הבשילה לכדי הגשת כתב אישום. כפי שנמסר לבית המשפט, תיק החקירה בגין חשד זה נגנז בהיעדר ראיות מספיקות להוכחת אשמה פלילית (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 31).

9. בחקירתו הנגדית אישר השוטר קוזי כי לא הזהיר את הנאשם בדבר זכויותיו בטרם ערך עמו את השיחה נשוא המזכר ת/2. יחד עם זאת הבהיר השוטר קוזי, כי הוא שמע את הנאשם משוחח בתא ורשם את מה ששמע (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 24 ואילך). עוד ציין השוטר קוזי כי הנאשם אמר דברים דומים גם במהלך חקירתו (שם, עמ' 11 שורה 5). לשאלת ב"כ הנאשם אם נבדקו מצלמות מהאירוע, השיב השוטר קוזי כי "מצלמות לא נבדקו" (שם, שורה 26).

10. ב"כ הנאשם הטיח בשוטר קוזי את טענת הנאשם, לפיה הוא (השוטר קוזי) התנסח במקומו של הנאשם והלכה למעשה כתב דברים שהנאשם לא אמר. בהקשר זה גם נשאל השוטר קוזי מדוע חקר את הנאשם בעניין הסכין רק לקראת סוף החקירה. לדברים אלה ענה השוטר קוזי כלהלן:

לא היה ולא נברא. הכל נכתב מפיו של הנאשם הוא עבר על החקירה וחתם עליה. שאלתי אותו לקראת הסוף כי הוא נחקר על תיק אחר (דהיינו התיק בגין החשד לפריצת כספת המעביד - ש.א.). (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 13).

11. מטעם המאשימה העיד גם השוטר פבלובסקי, אשר תיאר את האירוע נשוא כתב האישום, בדו"ח הפעולה שערך, כלהלן:

בהיותנו צוות בילוש בסיוע לסיור לב ת"א יצאנו לעבר כלא רמלה-לוד לבצע הבאה של 3 אסירים לחקירות לב ת"א לצורך חקירה... בהגיע הצוות למתקן ניצן בתוך הכלא בו נמצאים האסירים נמסרו השלושה לידי הצוות ע"י צוות השב"ס... ביצעתי חיפוש על שלושת האסירים המדוברים בכדי למצוא (כך במקור). במהלך החיפוש על האסיר אסי חכים (הנאשם - ש.א.)... זיהיתי כי מתוך שרוול מכנסיו הימני בתחתית המכנס נפל דבר מה בצבע חום והעצור הניח רגלו הימנית על הדבר הזה. מיד הזזתי את רגלו של האסיר מהמקום, התכופתי אל עבר הרצפה, הרמתי לידי את הדבר בצבע חום וזיהיתי כי זה להב של סכין יפנית עטוף בנייר דבק בצבע חום וקצהו חשוף וחד. הצגתי לפני האסיר אסי את הלהב ולשאלתי מה זה ומדוע שם רגלו על זה? זה סובב ראשו ואמר "לא יודע מה זה", את הלהב תפסתי לידי, פרט לכך לא נתפס דבר מה נוסף בחיפוש... (ר' דו"ח הפעולה ת/3).

12. הסכין הוצגה לפני השוטר פבלובסקי במהלך עדותו והוא אישר כי זו הסכין שתפס, כאמור בדו"ח הפעולה ת/3. לשאלת הסניגור השיב השוטר פבלובסקי כי הוא בטוח שמדובר בסכין שתפס - כשהוא הסתכל עליו מקרוב - שכן מדובר בחפץ ייחודי (ר' בפרוטוקול, עמ' 12).

13. השוטר פבלובסקי נחקר בחקירה נגדית נמרצת על ידי הסניגור המלומד הן באשר לדרך שבה סימן את הסכין, הן באשר למקום בו נפל הסכין והן באשר לשאלה מה בדיוק הוא ראה. באשר לדרך סימון הסכין נשאל השוטר פבלובסקי כיצד סימן את הסכין כמוצג, ואם הדבר נעשה בכתב יד או לא, אך לא ידע לתת פרטים מדויקים. יחד עם זאת, המעטפה ותג המוצג לא הוצגו לפני השוטר פבלובסקי והוא

נשאל אודות זכרוננו בעניין בלבד (ר' בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 28 ואילך).

14. ב"כ הנאשם הטיח בשוטר פבלובסקי כי הוא לא ראה את הנפילה עצמה אלא רק הסיק על קיומה מכך שראה את הסכין על הרצפה - כאשר מדובר במקום בו עוברים אנשים רבים וייתכן שנפלה מאדם אחר - אך פבלובסקי דבק בגרסתו כי אמנם ראה נפילה של חפץ ממכנסיו של הנאשם. בהקשר זה הסביר פבלובסקי כי נוכח העובדה שמדובר בסכין מאולתרת במהלך הנפילה הקצרה לא ניתן היה לזהותה כסכין אלא כחפץ, והזיהוי כסכין נעשה רק לאחר שהוא הזיז את רגלו של הנאשם מעל החפץ. עוד הדגיש השוטר פבלובסקי כי הוא בדק את מקום החיפוש - אותו תיאר כמתחם גדול ופתוח - לפני שערך את החיפוש על הנאשם, וטען שלא ייתכן כי מדובר בסכין שהיה במקרה במקום (ר' בפרוטוקול, עמ' 15).

ג. פרשת ההגנה:

15. בתום פרשת התביעה טען ב"כ הנאשם כי הראיות שהביאה התביעה אינן מצדיקות לחייב את הנאשם להשיב לאשמה ועתר לזיכוי הנאשם לאלתר. בקשתו זו של ב"כ הנאשם נדחתה, תוך ציון כי נימוקי ההחלטה יינתנו במסגרת הכרעת הדין (ר' בפרוטוקול, עמ' 16). לאחר מכן, במסגרת פרשת ההגנה, העיד הנאשם בלבד.
16. בחקירתו הראשית הכחיש הנאשם מכל וכל כי החזיק בסכין. הנאשם הוסיף וטען כי לפני שאסירים יוצאים מהכלא הם עוברים חיפוש על ידי שב"ס, והמקום בו נערך עליו חיפוש על ידי השוטר פבלובסקי הינו מקום בו עוברים אסירים רבים, ואף מצויה בו חוליה של שמונה אסירי עבודה.
17. באשר לדברים אותם שמע השוטר קוזי, לדבריו, טען הנאשם כלהלן:

ש: **השוטר הראשון אומר שירד לקחת אותך לחקירה הוא שמע אותך מדבר כך... שמעתי אותו אומר שהמשטרה עושה סרט, כולה סכין, מה קרה? למה זה מתייחס.**

ת: **יש המתנה בתחנת לב תל אביב, היינו בערך 5-6 אסירים ועצורים, ביחד זה מקום שבו נהוג להתרברב ולדבר, ואני אכן אמרתי את הדבר הזה, מה המשטרה עושה סיפור, כולה חתיכת ברזל קטנה כזו, סכין כזו קטנה. חתיכת ברזל. אני לא יודע מה הם עושים מזה כזה סיפור, כך אמרתי, לא בהקשר שתפסו עלי. לא בהקשר שלי בכלל.**

...

ש: **הוא אומר שאמרת שיש לך מלא אויבים בכלא וזה היה להגנה עצמית.**

ת: **פה הדברים יוצאים מהקשרם בכלל. אמרתי במעבר יש כ"כ הרבה אנשים שנפגשים מבתי סוהר שונים וזה המקום שבו קורות כל המלחמות וסביר מאוד להניח שימצאו שם חפצים וברזלים וסכינים. זה מקום שכל הסכסוכים שיש לאנשים, המפגש היחיד שלהם, זה במעבר. כל אחד בא מבית סוהר שונה, מבית משפט או לחקירה וזה המקום שבו נפגשים כל הסכסוכים. לכן אמרתי לו. לא אמרתי לו שלקחתי את הסכין בגלל שיש סכסוכים. אמרתי שיש סכסוכים. עוד**

הוספתי ואמרתי שהוא ימצא שם הרבה דברים מאחר וזה מקום שיש בו מלא דברים. המון המון אסירים עוברים שם ביום (ר' בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 18 ואילך).

18. בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם מדוע חתם על הודעתו ת/1, אם השוטר קוזי אמנם ניסח לו את התשובות כטענתו; והשיב:

ש: אתה בא ואומר שהוא מנסח לך את התשובות, אבל בסוף חתמת. למרות שניסחו לך את התשובות חתמת?

ת: אמרתי שאני יודע קרוא וכתוב וביקשתי מהשוטר שלא ינסח לי את התשובות ובכך זה הסתיים מתוך הנחה שימשיך לכתוב מה שאני אומר. חתמתי אחרי שקראתי את ההודעה שלי.

...

ש: גם אם מדובר בלשון שלו, אמרת שהוא הוסיף דברים, הוא סיפר דברים.

ת: נכון. אלו דברים שכן אמרתי. אני הוזמנתי לחקירה על משהו אחר, לא חקרו אותי על מה שהוזמנתי, אני הגעתי מכלא צלמון לחקירה, פתאום אני מוצא עצמי נחקר לא על מה שהייתי צריך להיחקר אלא על סכין. זה היה נראה לי דבר מינורי פשוט קטן שאני אחתום וכבר אסע להספיק להגיע לזינונה ולא להישאר עוד כמה ימים במעבר שזה ממש ממש קשה להיות שם. חתמתי והבנתי שזהו מסתיים ואני הולך, בחיים לא האמנתי שיעשו מזה תיק על הסכין (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 28 ואילך).

19. נוכח דברי הנאשם שלפיהם עניין הסכין הוא פעוט ערך, כביכול, הטיחה בו ב"כ המאשימה כי סכין בכלא אינו עניין של מה בכך, בוודאי בעיני שב"ס. לכך הנאשם השיב:

...לשאלתך אם אני יודע מה עושים בשב"ס על סכין, ואני לא מזלזל. סכין זה דבר מאוד מסוכן. הסכין לא שייכת אלי. זה לא היה נראה לי חשוב. באתי למשהו אחר. אני מוצא עצמי נחקר על משהו אחר (ר' בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 13 ואילך).

דיון והכרעה:

ד.

20. ייאמר מיד כי התיק דנא - הגם שהסניגור טען בלהט אודות פגמי חקירה וחוסר בראיות - הינו תיק בו על פני הדברים הביאה המאשימה בפני בית המשפט ראיות שיש בהן, לכאורה, כדי להביא להרשעתו של הנאשם. עדותו של השוטר פבלובסקי מפלילה באופן ישיר וברור את הנאשם, כאשר לפי עדותו של השוטר פבלובסקי הוא ראה את החפץ - שהסתבר כסכין - נופל מהנאשם, שאחר כך אף ניסה להסתירו באמצעות רגלו. בוודאי שלא מדובר, אם כן, במקרה בו ניתן לפטור נאשם מלהשיב לאשמה, והנמקה זו עומדת ביסוד ההחלטה לדחיית בקשת ההגנה בעניין זה.

21. ב"כ הנאשם אמנם טען כי "אין בפני בית המשפט סכין", משום שב"כ המאשימה לא ביקשה להגיש את הסכין ולסמנו כמוצג, ומשום שהשוטר פבלובסקי לא יכול היה - מכוח זכרוננו בלבד - לתאר

כיצד סימן את המוצג שתפס. ואולם, אין לקבל טענות אלה. מעבר לכך שניתן להוכיח קיומו של חפץ בעדויות, אף ללא הצגתו בפני בית המשפט, במקרה דנא הסכין הוצגה בבית המשפט, העד פבלובסקי התייחס אליה ואף נשאל לגביה על ידי ב"כ הנאשם. בנסיבות אלה אין בעובדה שב"כ המאשימה לא ביקשה לסמן את הסכין כמוצג כדי לגרוע מהראיות הנ"ל, דהיינו: הצגת הסכין בבית המשפט וחקירת עד התביעה הרלוואנטי לגביה.

22. לא זו אף זו: טענות ההגנה הנ"ל - שלפיהן "אין בפני בית המשפט סכין" - מתעלמות מכך שהשאלות בדבר עצם קיומה של הסכין ובדבר תפיסתה על ידי השוטר פבלובסקי כלל אינן בגדר השאלות השנויות במחלוקת בין הצדדים בתיק דנא; והלכה למעשה השאלות הנ"ל מבקשות ליצור מחלוקת מלאכותית, שאינה קיימת. כזכור, במהלך חקירתו של הנאשם במשטרה, הסכין הוצגה בפניו. הנאשם זיהה את הסכין, ציין כי זו הסכין שהשוטר פבלובסקי הרים מהרצפה ואף הוסיף כי הוא יודע שהשוטר פבלובסקי טוען שהסכין נפלה ממכנסיו (של הנאשם) (ר' בפסקה 7 דלעיל). הנה כי כן, הנאשם עצמו כלל לא חלק על כך שהשוטר פבלובסקי אמנם תפס את הסכין במהלך האירוע נשוא כתב האישום, וטענתו היחידה היתה כי לא מדובר בסכין שלו. פשיטא, אפוא, כי עובדת קיומה של הסכין, כמו גם עובדות תפיסת הסכין על ידי השוטר פבלובסקי במקום ובזמן הנקובים בכתב האישום, הן עובדות שהוכחו כדבעי ולמעשה אף אינן שנויות במחלוקת.

23. באשר למזכר ת/2 - בו כזכור תועדו אמרות הנאשם שבטרם חקירתו הפורמאלית - מקובלת עלי, עקרונית, טענת ההגנה שלפיה מצב דברים בו שוטר פונה לחשוד, מבלי להזהירו אודות זכויותיו ובטרם עריכת חקירה פורמאלית, ומתחיל לחקור אותו אודות החשדות נגדו, הינו מצב בלתי תקין, שיש בו כדי לפגוע בזכויותיו של החשוד.

24. יחד עם זאת, בהקשר זה יש להבחין בין שתי סיטואציות עובדתיות אפשריות שונות:

האחת, סיטואציה בה החוקר יוזם "שיחה מקדימה" עם חשוד, בטרם אזהרתו בדבר זכויותיו (שיחה שבעבר היה נהוג לכנותה "תשאול"); והכל על מנת לשאוב מהחשוד מידע כדי לעשות בו שימוש, בהמשך הדברים, במסגרת חקירתו הפורמאלית של החשוד שבתחילתה יוזהר בדבר זכויותיו.

השנייה, סיטואציה בה חשוד פותח מיוזמתו בחילופי דברים, בין עם שוטר ובין עם צד שלישי.

25. הסיטואציה הראשונה דלעיל מתארת התנהלות פסולה. ברי כי אין להתיר פרקטיקה של "שיחות מקדימות" עם חשודים בדבר עבירה, שבמסגרתה יוזמים חוקרי משטרה שיחות עם חשודים על מנת לחלץ מהם מידע בטרם אזהרתם כדין אודות זכויותיהם, שכן בפרקטיקה כאמור יש כדי לעקוף את חובת חוקרי המשטרה להזהיר חשודים בדבר עבירה אודות זכויותיהם, ובראשן זכותם לשתוק ולא לומר דבר בחקירתם. בהקשר זה דומה כי ההגדרה המרחיבה של "חקירה" בהוראות סעיף 1 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תשס"ב-2002, באופן הכולל גם "תשאול", נועדה למנוע ולפסול פרקטיקה בעייתית ולא ראויה של שיחות מקדימות כאמור. ואולם, שונה הוא הדין באשר לסיטואציה השנייה. כאשר חשוד אומר דברים מיוזמתו אין כל מניעה לתעדם, גם אם הדברים נאמרו בטרם חקירתו הפורמאלית ובטרם הוזהר בדבר זכויותיו, ואין עילה משפטית לפסילת מסמך המתעד דברים שנאמרו בסיטואציה כגון זו.

26. במקרה דנא, הנאשם דיבר אודות הסכין מיוזמתו, בנוכחות החוקר קוזי, והחוקר שאל אותו שאלה ספונטאנית, אחת, באותו ההקשר. בנסיבות אלה אין מקום לקבוע כי המזכר המתעד את הדברים הוא

בלתי קביל, ואף ספק רב הוא אם יש לקבוע כי יש ליתן לו משקל ראייתי נמוך. בהקשר זה לא למותר להוסיף ולציין, כי המקרה אליו הפנה ב"כ הנאשם - ת.פ.ח. (מחוזי ת"א) 1041/08 **מדינת ישראל נ' מצגורה** - הינו שונה בנסיבותיו מענייננו תכלית השינוי ואין להקיש ממנו לכאן. מכל מקום, כך או כך, במקרה דנא המאשימה הביאה די והותר ראיות נגד הנאשם גם ללא המזכר ת/2, כפי שיבואר בהמשך הדברים, כך שאף אם היה מקום ליתן לו משקל ראייתי אפסי לא היה בכך כדי להביא לשינוי תוצאת הכרעת הדין.

27. לגופו של עניין, לאחר ששמעתי את העדים שהעידו לפניי והתרשמתי מעדויותיהם, וכן עיינתי בחומר הראיות שהוגש לפניי, אני מעדיף את גרסת התביעה ודוחה את גרסת ההגנה. עדותו של השוטר פבלובסקי היתה ברורה וקוהרנטית, ומעוררת אמון. השוטר פבלובסקי תיאר בבהירות את מה שראה בעת האירוע, לרבות את ניסיונו של הנאשם להסתיר את הסכין באמצעות רגלו. בנסיבות אלה - ובפרט כאשר כאמור אין מחלוקת אודות מציאת הסכין במקום - אין לקבל את ניסיון ההגנה לטעון כי השוטר פבלובסקי, למצער, הזה את העובדות שתיאר מדמיונו הקודח.

28. הנה כי כן, גם תוך נקיטת הזהירות המתחייבת מכך שהשוטר פבלובסקי הינו עד יחיד לאירוע נשוא כתב האישום, יש מקום - נוכח כל הנימוקים הנ"ל - להתבסס על עדותו של השוטר פבלובסקי לצורך קביעת ממצאי עובדה, בפרט כאשר גרסתו המכחישה של הנאשם אינה יכולה לעורר אמון. בהקשר אחרון זה יודגש כי הן בהודעתו במשטרה (ת/1) והן בעדותו לפניי לא הצליח הנאשם ליתן הסבר סביר לאמירתו, שאינה שנויה במחלוקת: "מה הם עושים סרט כולה סכין"; אמירה שמשתמעת ממנה ראשית הודיה בהחזקת הסכין.

29. בהודעתו במשטרה טען הנאשם, כפי שצוין לעיל, כי הוא אמר את הדברים נוכח האלימות הקשה הקיימת בכלא, כאשר לרקעה של אלימות זו סכין קטנה (או, כלשוננו, "ארבעה סנטים ברזל" - ת/1, שורה 78) אינה עניין גדול ("ביג דיל"). ואולם, בהסבר זה יש אך כדי לחזק את היבט ההודיה שבאמירה, שכן אזכור האלימות בכלא דווקא בהקשר המדובר הוא בגדר מתן הסבר לצורך שבהחזקת הסכין. בעדותו בבית המשפט הוסיף הנאשם וטען, כי בתא העצורים בתחנת לב תל-אביב "נהוג להתרברב ולדבר" (בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 20). ואולם, אם בהתרברבות קא עסקינן, הרי שמדובר בהסבר שונה לחלוטין. משמעו של הסבר זה הוא שהנאשם אמנם כי החזיק בסכין - דהיינו הודה בהחזקת הסכין - אלא שאמירה-הודאה זו לא היתה נכונה ונועדה אך כדי לזכות את הנאשם במעין קרדיט עברייני בפני חבריו לתא.

30. גם אמירתו של הנאשם, שלפיה החזקת סכין בכלא הינה בבחינת "דבר מינורי פשוט קטן", הינה אמירה שקשה לקבלה. אמנם הנאשם הובא לתחנת לב תל-אביב לצורך חקירה בגין החשד לפריצת כספת המעביד, כאשר החשד בגין החזקת הסכין התווסף רק במהלך הוצאתו מהכלא לצורך חקירה בחשד הראשון הנ"ל; אך בדברים אלה אין כדי להפוך את החשד להחזקת סכין לחשד שולי וטריוויאלי. על פני הדברים, בהשוואה לחשד בגין פריצת כספת המעביד לא ניתן לומר שהחשד להחזקת סכין בין כותלי הכלא - דווקא בשל פוטנציאל האלימות הגבוה בכלא, ודווקא כאשר מדובר בסכין קטנה וחדה - הינו חשד פעוט. דומה כי גם הנאשם הבין זאת כאשר הטיחה בו ב"כ המאשימה את החומרה ששב"ס מייחס להחזקת סכין בכלא, או אז שוב שינה את טעמו וטען כי החשד האמור לא נראה לו חשוב משום שהוא הובא לתחנת לב תל-אביב לצורך חקירה בעניין אחר ועניין הסכין לא שייך אליו.

31. עוד יש לציין כי ב"כ הנאשם הצביע, במסגרת סיכומיו, על פעולות חקירה נוספות שהמשטרה

היתה יכולה לבצע במסגרת חקירת האירוע נשוא כתב האישום. לשיטת ב"כ הנאשם, פעולות אלה הן בדיקה אם קיימות מצלמות באזור בו נערך החיפוש, אשר תיעדו את האירוע, וכן בדיקת טביעות אצבע על הסכין. אכן, ניתן היה לבצע פעולות חקירה כגון אלה שציין ב"כ הנאשם, ואולי גם פעולות חקירה נוספות. ואולם, בנסיבות העניין אין בעובדה שלא בוצעו פעולות חקירה כאמור כדי לגרוע מהראיות שהובאו לפני בית המשפט ואשר יש בהן להוכיח, ברמת הוודאות הנדרשת בפלילים, את עובדות כתב האישום.

32. העולה מכל המקובץ הוא, אפוא, שעובדותיו של כתב האישום הוכחו לפניי כדבעי. בהקשר זה לא למותר להוסיף ולציין כי הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין, שלפיהן הואשם הנאשם, מעבירות את הנטל להוכיח שהחזקת סכין היתה למטרה כשרה אל כתפי הנאשם. במקרה דנא הכחיש הנאשם את עצם החזקת הסכין ועל כן, ממילא, הוא לא עמד בנטל להוכיח שהדבר נעשה למטרה כשרה. יתר על כן, גם אם, בבחינת למעלה מן הצורך, נתייחס למטרה אותה ציין הנאשם בשיחתו עם השוטרי קוזי (כאמור במזכר ת/2) - החזקה למטרת הגנה עצמית על רקע האלימות בכלא - הרי שלא מדובר במטרה כשרה כלל ועיקר, ולמעשה ההיפך הוא הנכון.

33. אשר על כן אני מרשיע את הנאשם בעבירה בה הואשם בכתב האישום, דהיינו: העבירה של החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, לפי הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין.

ניתנה היום, יום רביעי ב' טבת תשע"ה, 24 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.